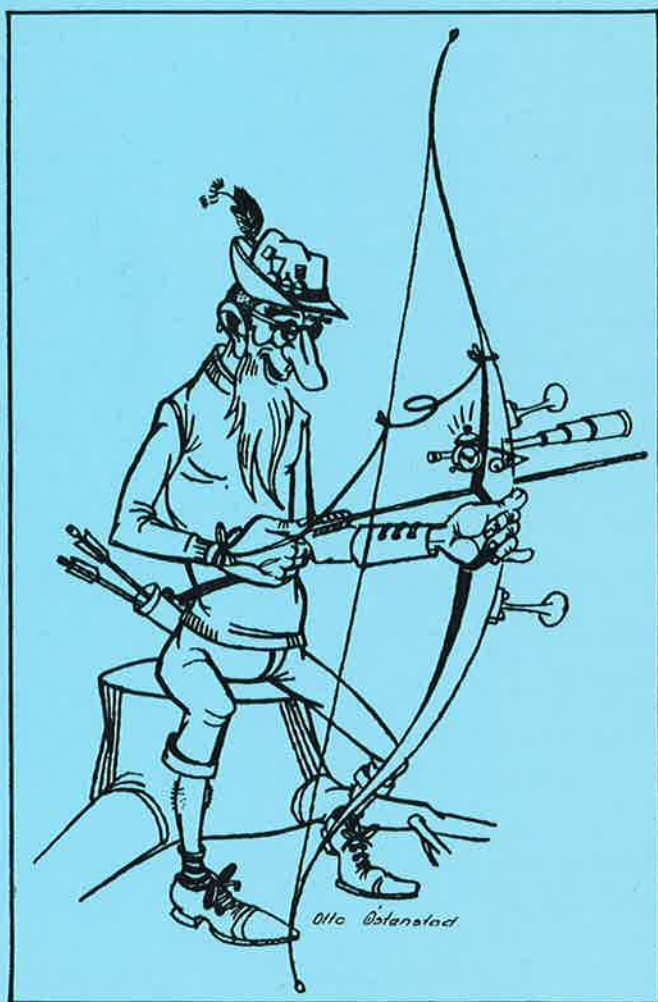

Buestikka

Meldingsblad for Norges Bueskytterforbund

NR. 6

1978

4. ÅRGANG

Formannen

har ordet:

Har dere planer om å dra på bueskytterferie?

Får jeg lov til å komme med noen forslag?

Det er flere muligheter, både innenlands og utenlands. Mest aktuell er kanskje "FIRDAVEITSLA" (Eid, Førde, Hyen) 9 - 16. juli, og kanskje med Bergens jubileumsstevne 23. juli som en fin avslutning?

"Firdaveitsla" kan anbefales på det varmeste, gjerne selv turen i fjor og tenker å gjenta den. Det blir kanskje mye skyting på kort tid, men med blanding av to FITA-stevner, en jaktrunde og en Scandia - og kan hende en fisketur eller to innimellom, er det en finfin uke.

Sandefjords Scandia 29. og hunter/field 30. juli (hunter/field med kvalifisering for VM) er også en mulighet man bør ta i betraktning.

Men hvis du har ferie i august, anbefales en tur over grensen, til "SOMMARTABBEN" i Mellerud (på vestsiden av Vänern) 11 - 13. august. Der bruker det å være "Hat Trick", Clout og FITA-runde på programmet - og en heidundrende bueskytterfest med "gammaldans og någo attåt".

Og flere muligheter finnes det. Ta en titt i terminlisten med nettopp ferien i tankene.

Så ønsker jeg alle BUESTIKKAs lesere en riktig

G O D S O M M E R !

Til salgs

20 stk. 19/16 piler 28 1/2 " .

Henv. Arne Løkke Sørensen, OBS

GOD NORSK INNSATS I ÄLVENÄS

19. til 21. mai var "landslagsstallen" i Värmland. Formålet med turen var å ha kurs i Kil lørdag og å delta i stevne i Älvenäs søndag. Undertegnede var med for å skrive om turen og om gruppen, så min billett er det som her følger.

Deltagere var: Harald Almås, Dag Bøe, Wenche Bøe, Tore Hanssen, Tore Jan Holmberg, Brith Holme, Kåre Hjortset, Freddy Jørgensen, Reidun Kronen, Jørgen Lønø, Roar Nilsen, Espen Otnem, Jan Roger Skyttesæter. Vi savnet Torill og Vigdis Stigen, som var i sølvbryllup, og Jan Erik Mlekjer, som skjøt "Spring Arrow" samme helg. Svein Kronen var trener sammen med K.B. Johnsson, som bor i Kil.

Øivind Johannesen var sjåfør, reise- og kursleder (hva skulle vi gjort uten ham?)

Turen gikk naturligvis inn i NBF's øvrige opplegg med forelesninger, trening og stevner, og denne gang var det psykologi ved Willy Railo lørdag formiddag og trening, utstyrssjekk og besøk på stevneplassen på ettermiddagen.

Fredag kl 16,30 var det avreise fra Oslo i leid, 16-seters buss. Vestfolddeltagerne skulle plukkes opp i Moss kl.18,00, og vi var presise. At fergen var noen minutter forsinket kunne ikke vi gjøre noe med.

Et utrolig lass med bagasje ble stuert inn, og Rygge var neste. Der plukket vi opp Tore, og da vi også hadde fått med Roar og Espen, som ventet ved Fredrikstad bru, var vi fulltallige - 16.

Allerede før Fredrikstad fikk jeg et visst inntrykk av hva jeg utsatte meg selv for. For maken til liv som i den bussen... Humøret var på topp, og skravlingen og latteren nådde av og til høyder som jeg gjerne skulle ha målt med decibelmåler. Kassettpilleren i bussen var kaputt, ellers hadde man hatt musikk i tillegg, fikk jeg høre. "Men musikken hjelper bare til med å jevne ut lydnivået," var kommentaren jeg fikk.

Ikke før var vi kommet av gårde, så begynte Tore Jan å mase etter mat. Andre gutta fulgte opp. Øivind, for anledningen også kjøkkensjef, lovet at det skulle bli mat når vi passerte Rakkestad, og det løftet holdt han. "Caravelle-mat" og mineralvann (det blir mindre søl med flasker enn med kopper, det oppdaget vi litt senere da "kaffe-rusket" begynte,) ble inntatt av alle utenom sjåføren. Han var for opptatt med å manøvrere bussen gjennom alle svingene i det bakkete terrenget. Et uhyre velvalgt sted å spise i buss! Gruppens p.t. største matmons avslørte seg også raskt. Men mat er godt, det, Jørgen.

Første strekk på bena fikk vi ved en rask stopp ved grensen, mens Øivind var inne og ordnet med papirene for bussen. Vel over grensen begynte Øivind å titte bekymret på drivstoffmåleren. Han erklærte at han ikke stolte på denne måleren, og vi begynte å se etter bensinstasjoner. De fantes, men de var stengt. Og dieselpumpene hadde ikke tikroneautomater. (Og om de hadde hatt, så manglet Øivind tikroner, men en rask sporrerunde fortalte at det hadde noen av guttene) Vi fikk stole på at vi kom til Nysäter på det vi hadde, der visste vi om en stasjon. Vi kom dit. Også her stengt, men denne lå på landet, og ikke i et tettsted, og da gikk det an å få varslet et menneske. Vi fikk fylt. Vel 45 liter gikk det på vår lille 50-liters tank.

Turen bort skulle ta ca. 4 timer, og det gjorde den, også. D.v.s. den halvtimen vi var forsinket innen vi kom til Fredrikstad holdt seg noenlunde konstant, og vi kjørte inn i Kil ca. kl. 22,30. Det var skjønt å få komme ut av bussen, selv om denne kjøreturen jo ikke var av de lengste. Jeg misunner ikke dem som busset til Hus-
 Evrna i vinter.

K.B. sto og ventet på oss, og etter å ha fått tildelt hotellrom, spiste vi - ikke kaffe og kaker, som det sto i programmet, men noe mye bedre - kald, kokt skinke og grønnsaker. Maten var i det hele tatt svært god. Etter måltidet sa programmet "Ro".

Lørdag var det purring kl. 06,45, og kl. 07,00 var hele gjengen ute og hadde sin morgentrim, jogging rundt i Kils gater. 08,00 var det frokost, og kl. 08,30 hadde Øivind satt av tid i programmet til en liten butikkrunde. At butikkene ikke åpnet før kl. 09,00, begrenset jo "effektiv handletid" nok så mye, for vi hadde avtalt å møtes kl. 09,45 for forelesningen av Willy Railo.

Været var forresten overskyet og vi hadde litt regn på formiddagen, og K.B., som hadde lovt oss fint vær, påpekte at det faktisk var fint vær - sett fra bøndernes synspunkt.

Også for meg, som ikke hadde hørt foregående forelesning, var timene med psykologi svært interessante. Noe av det psykologen understreket sterkest, var at man ikke kan vente seg resultater over natten. Det er kanskje noe vi har lett for å glemme. Å bygge seg opp til å bli en virkelig god idrettsutøver, er avgjort noe som tar tid.

Etter lunsj var det skytetrening på Kil Bågskytteklubb's bane, som lå fint og sentralt til. Været var klarere opp, selv om det fortsatt var kjølig. Et par fra klubben hadde vært ute og satt opp skiver og målt opp avstandene for oss, så alt var klart for totimersøkten på treningsbanen.

Etter treningen snudde vi litt på programmet, slik at vi besøkte stevneplassen før vi tok utstyrssjekken. Stevneplassen lå flott til, svært godt skjermet for vind med furuskog på alle kanter. På banen var det full aktivitet med å sette opp skiver, og vi fikk startlister, som fortalte oss at deltagerantallet var ganske beskjedent. Bare 4 A-damer påmeldt, og Brith måtte finne seg i å skyte alene i klassen.

På veien tilbake til Kil tok vi en liten omvei, og K.B. var guide (med bussens mikrofon i hånden) og pekte ut severdige ting og steder for oss. Ellers ser man jo ikke så mye utenom hotellrom og bueskytterbaner på slike turer.

Deretter fulgte utstyrssjekken, som det var avsatt en snau time til, og etter middagen kl. 18,30, var vi invitert til K.B. og Berit til kaffe. Berits kaffe og kaker gikk ned på høykant, mens praten gikk. Gruppen benyttet anledningen til å overrekke K.B. og Berit en tinnbolle som et lite tegn på hvor stor pris man setter på samarbeidet, og K.B. svarte med å si at han stilte opp så lenge de ønsket hans medvirkning.

Arne slapp også ut nyheten om at K.B. er forespurt om å være instruktør ved et kurs i regi av den Internasjonale Olympiske Komite's solidaritetskomite, for folk fra land som er "u-land i bueskyting". (Se intervju annet sted u BUESTIKKA).

Søndag var været virkelig lovende allerede da gruppen var ute til morgentrim kl. 06,30. Noen av gutta var forresten svært morgenfriske, de var ute på parkeringsplassen med fotballen allerede før seks.

Kvart over åtte var vi på stevneplassen, og kl. 09,00 startet stevnet. Strålende sol, varmt og vindstille på den skjermede banen. Utover dagen var det noen små luftninger - heldigvis, for uten dem hadde nok varmen vært uutholdelig for mange av skytterne. Det var, på initiativ fra K.B., lagt inn en lagkonkurranse i stevnet, og "landslagsstallen", som arrangørene ganske enkelt kalte "NBF-laget", konkurrerte mot resten av herreskytterne i stevnet "dom øvrige", om å få beste tremannslag.

Moss stilte for øvrig opp med 3 deltagere, Gunnar Haug i "old boys", og Bjørn Gunnar Haug og Kai Svingen i herrer A.

I herrenes A-klasse vant Tore Jan 90-meteren, og ettersom banen aldri hadde vært brukt til bueskytterstevne før, ble det faktisk en liten banerekord for Tore Jan her. Det kunne han jo trøste seg med da Olle Bostrøm (fra arrangørklubben) litt etter la ham bak seg. Og dermed var den helt store spenningen i A-klassen over, for Olle beholdt sin ledelse og økte den sakte og pent, slik at han til slutt vant med 19 poeng. Sin vane tro var han svært nær 1200 - men ikke over (det gjør han visst bare i Norge) - og 1194 poeng ble det denne gang.

Tore Jan måtte, da han så Olle foran seg, ta kampen opp med resten av A-herrene, i første rekke var det Freddy og Bo Weinholdt. Han gjorde så godt han kunne, og det ville denne gang si at han endte på 1175. Det må man vel kunne kalle et godt grunnlag for sesongen - det var nemlig hans første stevne i år. Og dermed var 2.plassen besatt. Freddy gjorde heller ikke noen dårlig figur, 1162 er ny personlig rekord for ham, og selv om han nok har større resultater "inne", holdt 1162 til 3.plass denne gang.

4.plassen sikret Bo Weinholdt seg, han skyter nå for Bävern, foran Jan Roger.

I herrenes B-klasse vil jeg foregripe begivenhetenes gang litt og straks fortelle at det ble tredobbelt norsk i toppen. Nå har ikke denne "stallen" noen B-herrer, men den har juniorer, og tre av de fem guttene - Roar, Espen og Dag, - stilte opp på den "store" runden for å se hva de kunne få ut av det. Og det ble faktisk en hel del.

De måtte kjempe med klassens øvrige deltagere og ikke minst innrødes, og de tre var utrolig jevne. 1046, 1043 og 1032 poeng til henholdsvis Roar, Dag og Espen.

Slitne var de nok mot slutten, alle tre. 90-meteren gjorde vel et visst utslag, ikke minst psykisk, og varmen tok på.

Kåre og Jørgen, som skjøt i herrer junior, gjorde det heller ikke dårligere. Kåre skjøt jevnt og godt og tok en overlegen 1.plass, mens Jørgen skjøt seg til 3.plass. Anders Sundman fra Arvika var det som plasserte seg mellom dem.

Damenes A-klasse ble praktisk talt hele tiden kontrollert av Margita Hultgren fra arrangørklubben, som også vant. Wenche Skjøt jevnt og tok 2.plassen, mens Reidun fikk problemer som hun ikke fant ut av og brøt halvveis.

Noe av det gledeligste i hele dette stevnet, var at Brith skjøt så sterkt. Hun hadde nok håpet på konkurranse fra svenske damejuniorer i dette stevnet, men ettersom svenskene har like dårlig rekruttering til denne klassen som vi har i Norge, skjedde ikke det.

Brith skjøtt jevnt og godt og var igrunnen fornøyd med langholdet. Likevel var det beskjedent i forhold til kortholdet, hvor hun endte på 249 poeng på 50-meteren - og 320 på 30. 320 poeng er meget bra og var langt mer enn noen av seniordamene vartet opp med på distansen. En dugelig personlig rekord ble det totalt, også - 1036 ble det, og det er 45 poeng bedre enn hennes gamle stevnebeste.

Hvordan gikk det så i lagkampen "NBF-laget" mot "dom øvrige" som jeg nevnte tidligere?

Jo, "dom øvrige" tok ledelsen til å begynne med og ledet til godt ut i stevnet. Men ledelsen var aldri stor, og plutselig var den på bare ett poeng. Deretter snudde det seg, og da "NBF-laget" halte seieren i land, var det faktisk med 34 poengs margin til "dom øvrige". Tellende på vinnerlaget var Tore Jan, Freddy og Jan Roger, til sammen 3450 poeng, mens de andre hadde 3416, og det resultatet var det Olle Bostrøm, Bo Weinholt og Kai Svingen som sto for.

Hjemturen, etter middag på hotellet - ble en smule forsinket da Wenche gikk hen og besvimte på grunn av varmen (og mangelen på luft i restauranten.) Hun kom raskt til seg selv igjen, men var nok ikke helt sitt "gamle jeg" på hjemturen.

Turen hjem var ellers ikke så ulik bortturen, med bueskytterprat, moro og leven - det siste gikk spesielt utover Brith. Men hun sto det nok over.

Det var en ganske fornøyd gjeng som returnerte, og da det klaffet fint med fergen kl. 22,50 fra Moss, var Vestfoldgjengen enda mer tilfreds. Vårt enorme lass med bagasje - inkludert posene med grønne vindjakker til hele gjengen - kom da om bord, og bussen fortsatte til Oslo.

Senest hjemme av alle var naturligvis Brith, som ikke kom hjem før neste formiddag.

Hva synes så jeg om turen? Og om gruppen med mennesker som vi i mangel av noe bedre uttrykk kaller "landslagsstallen"? Og om det de driver med, ikke minst?

Turen var fin, den, og stevnet måtte alle være fornøyd med. Og hovedinntrykket av forsamlingen kan oppsummeres slik: Det er en gruppe godt sammensveisede mennesker som trives med det de driver med, og som har det felles mål at de skal bli stadig bedre bueskyttere.

Takk for turen!

Anne

Norske rekorder pr. 14/5-78

Damer:

70m	Vigdis Stigen, Ramnes IF	291 p.	16/6-77
60m	Torill Stigen, Ramnes IF	310 p.	13/8-77
50m	Vigdis Stigen, Ramnes IF	282 p.	16/6-77
30m	Vigdis Stigen, Ramnes IF	329 p.	16/6-77
Tot.	Vigdis Stigen, Ramnes IF	1190 p.	21/8-77
Lag	Ramnes IF - Bueskyttergruppen	3262 p.	26/6-77

Damer jr.:

70m	Vigdis Stigen, Ramnes IF	287 p.	30/5-76
60m	Vigdis Stigen, Ramnes IF	304 p.	8/5-77
50m	Vigdis Stigen, Ramnes IF	274 p.	8/5-77
30m	Vigdis Stigen, Ramnes IF	324 p.	8/5-77
Tot.	Vigdis Stigen, Ramnes IF	1182 p.	8/5-77
Lag	Hye IL - Bogeskyttargruppa	2604 p.	29/8-76

Herrer:

90m	Bjørn Hanssen, Lillestrøm & OB	291 p.	21/8-77
70m	Johannes Akkerhaugen, Oslo BS	317 p.	8/6-75
50m	Johannes Akkerhaugen, Oslo BS	321 p.	23/8-75
30m	Johannes Akkerhaugen, Oslo BS	348 p.	26/5-76
Tot.	Jan E. Humlekjør, Fredrikstad BS	1255 p.	11/5-75
Lag	Fredrikstad Bueskyttere	3449 p.	9/6-74

Herrer jr.:

70m	Jan R. Skyttesøter, Lillestrøm	308 p.	4/6-72
60m	Jan R. Skyttesøter, Lillestrøm	310 p.	20/8-72
50m	Jan R. Skyttesøter, Lillestrøm	300 p.	13/8-72
30m	Per M. Boland, Sandefjord BS	332 p.	6/6-76
Tot.	Espen Otnem, Fredrikstad BS	1206 p.	31/7-77
Lag	Fredrikstad Bueskyttere	3277 p.	22/6-77

Yngre jr. piker:

50m	Ase Vestbøstad, Tønsberg & OB	293 p.	30/5-76
40m	Ase Vestbøstad, Tønsberg & OB	311 p.	13/6-76
30m	Ase Vestbøstad, Tønsberg & OB	293 p.	1/8-76
20m	Elisabeth Myhre, Alesund HL	327 p.	23/4-78
Tot.	Ase Vestbøstad, Tønsberg & OB	1177 p.	30/5-76
Lag	Eid IL - Bueskyttergruppa	2340 p.	23/4-78 (X)

Yngre jr. gutter:

50m	Roar Nilsen, Fredrikstad BS	314 p.	18/7-76
40m	Tor V. Mothes, Jessheim BS	319 p.	26/6-77
30m	Tommy Myhre, Alesund HL	328 p.	23/4-78
20m	Frode Dale, Kyinnherad BS	344 p.	30/5-76
Tot.	Tommy Myhre, Alesund HL	1284 p.	23/4-78
Lag	Jessheim Bueskyttere	3556 p.	9/5-76

(X) Registrert som bestenotering.

SUKSESS KAN IKKE KJØPES!

I mars/april-nummeret av "The British Archer" er gjengitt et intervju med Stan Patterson, president i det britiske bueskytterforbund GNAS. Et av spørsmålene var hva Stan mente er dagens trend i bueskyting. Svaret har jeg tillatt meg å oversette, da jeg tror den samme tendens er overhåndtagende også her hjemme. Det bør kunne gi både instruktører og nybegynnere noe å tenke på, selv om det kanskje er et forfengelig håp å tro at særlig mange vil ta hensyn til det. Men altså - Stan Pattersons mening:

"Det mest opplagte svar ville kanskje være ... "en økende opptatthet av poengene", men jeg tror ikke at ønsket om å plusse på sine poeng i virkeligheten er større enn det var da jeg selv begynte å skyte. Heller ikke tror jeg at konkurransevilljen og -evnen er så mye større.

Det er ingen tvil hos meg om at det er en økende tendens båant nye bueskyttere til å prøve å kjøpe suksess.

For om lag tretti år siden syntes ikke svelget mellom en habil klubbsskytter, med f.eks. et par års erfaring, og landets toppskytter tallmessig å være uoverkommelig. Utstyret - stålbuene var nettopp dukket opp på markedet - var praktisk talt det samme, og en nybegynner kunne se på den nasjonale mesteren som brukte det samme utstyr og tenke "kan han klare det, så kan jamen jeg også". På den måten ble han oppmuntret til å drive på med det utstyret han hadde.

En tilsvarende nybegynner ser i dag mesteren bruke det beste utstyr som kan skaffes for penger - ser ham/henne skyte kanskje 500 poeng mer på en runde - og blir overbevist om at den kostbare buen, stabilisatorene, Kevlarstrengen, imponerende sikter o.s.v., er den eneste forskjell mellom ham og toppskytteren. Han stormer avgårde, bruker ~~en~~ masse penger på lignende utstyr, bare for å oppdage at i dag - som alltid før - kan "lyn-suksess" ikke kjøpes som man kjøper "lyn-kaffe" fra hyllene i et supermarked.

Jeg mener det er meget viktig for en instruktør som tar seg av klubbens nybegynnere, å understreke at gleden ved bueskyting ikke nødvendigvis betyr kjøp av kostbart utstyr, og heller oppmuntre begynneren til å konsentrere seg om å perfektionere sin teknikk med "formålstjenlig" utstyr, før han styrter til forhandleren med sjekkboken i hånden og en 1100 FITA i tankene."

Jan Ronold

VOSS BOGESKYTTARLAG.

Som det ofte står "Buestikka", under vignetten "Formannen har Ordet": Det spirer og gror i norsk bueskyting. Og et av de siste skuddene, aldeles nysådd og såvidt begynt knoppskyting er Voss Bogeskyttarlag. Men moderklubben i Bergen må ha sådd og gjødslet etter den riktige respt, for etter et halvår siden det konstituerende møtet er medlems-tallet allerede opp i over 50!

Efter en aldri så liten forundersøkelse var kanhende initiativtagerne noe skeptiske: I et område hvortil det sogner ca. 10 000 sjeler viste det seg å være 123 (!) ulike klubber og lag i drift. Men efter direkte kontakt med "forventet interesserte", ble både de to lokalaviser og en bergensavis innblandet i litt PR! Annonser, demonstrasjoner som fikk meget god dekning i lokalavisene, samt en uhyrlig telefonregning for siste kvartal i fjor, resulterte i et konstituerende møte den 24.11.77, efter at et interimstyre hadde forberedt grunnen. Da var det allerede klart med hjelp fra "Høkene" i Bergen, instruktører fra samme klubb, innendørslokale var ordnet, lovutkast, etc., etc. Laget ble involvert i NBF på "Tinget" i år.

I hele vinter har treningen gått med liv og lyst. Det har vært så mye folk på treningen to kvelder i uken at vi ikke på langt nær har hatt skyteutstyr nok, til tross for stor velvilje fra BBS. Men efterhvert har skytterne fått sitt eget, så nå går det bedre. Endelig ser det også ut til å gå i orden med utendørsbane. Men manglende sådan forhindret ikke at de ivrigste allerede i midten av mars (!) var å finne på opptråkket bane ute i snødrivene og skjøt anghold så det riktig suste. (Vi er begynt å finne igjen pilene nå da det er blitt snøbart!)

Ordentlig treningssamling har vi også hatt: Vi benyttet kretsens bueskytterutvalg og fikk Rigmor og John Høgh opp en helg, hvor en lang lørdag ettermiddag, samt en noe kortere søndagsettermiddag ble utnyttet maksimalt. Innagt "kaffi-ykt", med lekrierier tillaget av ~~12~~¹³ av lagets "lekre Ladies", medførte at den spesielle stemningen i skytepausen, ukjent for de fleste av samlingens deltagere, straks innfant seg. Og vi "innvidde" tok dette som "eit sers bra vardøger", som "Odden", lagets formann, uttrykte det. Formiddagene ble brukt til skitur, og for dere som ikke vet det: "Høken" sjøl er en kløpper på slalomski. Han kan mere enn å fiske laks og skyte med pil og bu, den karen!

Bueskytingen er i Voss kommet for å bli, ser det ut som. Lagets medlemmer dekker alle klasser, fra yngre jr til over 50 år. Og allerede nå er det flere som er blitt reiselystne. På siste medlemsmøte ble terminlister delt ut, så vi skal nok la oss merke rundt om.

Og snarest mulig må vi få utdannet instruktører. Det var stor synd at hjelpetrenerkurset som var planlagt her vest i slutten av april ikke ble noe av på grunn av manglende deltagelse.

Vessene (ja det heter så, på den ordentlige, lokale dialekt! Ikke "vossinger"....) hadde fire stk. påmeldt. Instruktører er mangelfulle, og av følgende grunn er de så viktige for klubbene rundt om: Instruktører gir bedre skyttere, som igjen gir økt interesse, som igjen sprer kunnskapen om og interessen for bueskyting utenom klubben. Er det ikke slike tanker som ligger bak formålsparagrafene både til NBF og de enkelte klubber?

Jo, det tutler og går fremover for Voss Bogeskytterlag. Og vi gleder oss til å se representanter fra andre klubber etterhvert.

Dere får bære over med om vessene er litt spesielle: Da det konst. møtet skulle bestemmes lagets navn viste det seg at det ikke bare var bueskyting som sto i de fremmøttes hoder: Man er skakkevisst på disse kanter av landet, og det skulle være "lag", "ikkje noko engelsk club...." Er det forresten andre klubber (unnskyld) som i sin lover har bestemmelse om målføre?? VBL's offisielle (!) språk (unnskyld igjen) skal være nynorsk!

Ja, ja. Dette var bare en liten liten hilsen og presentasjon fra NBF's "bleiebarn" her vestpå. Vi skal nok raskt bli tørre!

Lagets styre det første året er: Odd Ullestad, formann
Inger L Bjørge, viseformann
Svanhild Prestegard, sekr.
Kirsten Eikefjord, kass.
Knut Gjerde, materialforvalter.

"Verda er vid, men Voss er vidare", som det heter. Vi i Vossaveldet sender de beste hilsener og ønsker til landets bueskyttere,

ved

Piddi'en

Fra John Høgh, som har vært lagleder på tur til Sovjet har vi fått brev:

Så er vi tilbake fra "Spring Arrow" 1978. Turen gikk fra Oslo 15. mai til Helsinki hvor vi ble natten over. Fra Helsinki reiste vi med båt til Tallinn hvor vi etter 3 passkontroller slapp gjennom.

Været var sånn passe og vi var glade for at vi hadde godt med klær med oss. Vått var det også.

Jannes spådom om at vi skulle få fint vær gikk i oppfyllelse. Sol fra skyfri himmel, godt og varmt og ingen vind av betydning hele stevnet gjennom.

Av skytterne i år savnet vi, i forhold til i fjor skyttere fra Korea og Italia. Vest-Tyskland stilte imidlertid opp med en stor tropp. Årsaken til at italienerne ikke stilte opp var at de ikke fikk i orden sine visa.

Våre to skyttere, Jan Erik Humlekjær og Odd Rønne- stad fikk fornøyelsen av å se sine navn på resultatavlen. Odd etter 6 piler på 90 meter da han var nr.4 med 51 poeng, og Janne etter 12 piler.

Etter dette tok vertene mer og mer over plassene blant de 8 beste. Odd sluttet sin første 90-meter med 261 p, som er ny pers og kretsrekord for Sogn og Fjordane. Janne fikk 270 p.

Med 297 p på 70 meter sluttet Odd første dags skyting på 36 plass med sine 558 p. Med det var Odd glad og fornøyd, selv om han gjerne ville ha passert 300 på 70 meter.

Janne fikk 281 på 70 meter og var nok litt mellom-fornøyd med sin 38. plass og 551 p.

Første FITA gikk på 1177 p for Odd (39) og 1159 p for Janne (44).

På den andre FITA-runden falt Odd litt av poengmessig. Han sluttet på 1141 p, men beholdt sin 39. plass.

Janne tapte bare 8 poeng i forhold til førsterunden

sin og fikk 1151 p som førte ham 4 plasser opp på resultatlisten.

Som skivekamerat hadde Odd fjorårvinneren Jesejev fra USSR og Simon fra Frankrike. Jesejev ble denne gang nr. 17, Simin nr. 15.

Janne hadde Le Tyrant, Frankrike og Teemägi, USSR med seg på skiven. Le Tyrant ble nr.25, Teemägi nr. 31.

Stevnet ble vunnet av Aulov, USSR på 2544 p på sin doble FITA. Av damene ble Rustamova, USSR best med sine 2526.

På herresiden besatte russerne selv de 5 første plassene. Blant damene de 7 første.

Som ifjor hadde vi et godt opphold i Russland. Gjestfriheten de viste oss var nærmest grenseløs. Neste års "Spring Arrow" skal etter planene gå i Kaukasus. Det blir litt av en reise for dem som eventuelt kommer av gårde.

Til slutt en hjertelig takk til mine reisefeller for et flott samvær og en finfin tur.

Julen

Stavanger-mann med «farlig» våpen

Hadde buen sin med til Spania

En av Stavangers mest kjente bueskyttere var nylig en tur på Madeira, og han hadde sin vane tro med seg sin kostbare, sammenleggbare bue, for treningen ville han holde vedlike under ferieoppholdet.

På hjemturen la han veien om Madrid, og da tollerne på flyplassen der klarerte hans bagasje og kom over buen, ble de ytterst mistenksomme. Det hjalp ikke alt det Stavanger-mannen forklarte. Tollerne mente at det var et farlig vå-

pen, og det gjorde ikke saken bedre at det var en ætling av de norske vikinger som håndterte det. De fant å måtte beslaglegge buen, selv om de ikke i sitt register fant oppført et slikt våpen.

De lovt imidlertid på tro og ære at de skulle sende buen til Stavanger så snart nordmannen hadde forlatt Spania. De holdt også ord. Et par dager etter hjemkomsten hentet han sin kjære bue på Sola flyplass.

Fra "Stavanger Aftenblad" har jeg fått like følgende

YAMAHA ARCHERY

- For nybegynnere og vidre-kommende
- Siste nytt om buestyr og materiell
- Prøvestyting av moderne utstyr
- Testing av utstyr
- Innenørsbane med full lengde
- Innbytteondning

Velkommen alle dager til en buprat over en kaffekopp. Torsdag holder vi "APENT HUS" spesielt for bueskyttere og andre interesserte til kl. 19⁰⁰

Spesialforetning for Skiutstyr - tennis
Sykler - båter - båtmotorer - båtutstyr - motorsager

GUNN. NEGNA

Trondheimsvn. 80 - Oslo 5 Tlf 37 44 81

Oslo den, 19.mai 78 19

VETERANTREFF VÅREN 1979 ?

Alle som har vært innom bueskyting vet at denne idrettsgren kan vi ha nytte og glede av hele livet. Vi har da også eksempel på at skyttere som har passert de 60, fortsatt trener og deltar på stevner.

Etter vedtaket om opprettelsen av en klasse over 50 år, er deltakelsen her etterhvert steget betraktelig, og titter vi litt nærmere på disse skytterne på stevnene er det ikke vanskelig å finne idrettsgleden.

Vi vet også at det finnes en rekke tidligere skyttere som fortsatt tar frem den gamle buen og forsøker noen opptrekk, enten på treningsbanen eller på hytta.

Det skulde vært ekstra hyggelig om vi kunne få samlet flest mulig av disse til noe vi litt pretensiøst kunne kalle et "Veterantrøff". Vi har underhånden vært i kontakt med flere av disse skytterne og luftet tanken om en slik samling. Samtlige vi har kontaktet har vært begeistret for tanken og bedt oss om at vi må følge opp denne.

På styremøte og formannsmøte i Oslo Bueskytterkrets har saken vært drøftet, og kretsen vedtok at de i tilfelle vilde påta seg et slikt arrangement. Det ble oppnevnt en komite til å forberede arrangementet. Komiteen består av Rolv Lie, Bastian Kvestad og Rolf Karlsrud.

Tanken var at arrangementet skulde foregå i september 1978. Imidlertid fikk kretsen forespørsel fra J/F komiteen i Forbundet om vi kunde påta oss arrangementet av N.M. 10. september, og da vårt K.M. skal avvikles den påfølgende helg kunde vi vanskelig påta oss et "Veterantrøff" i tillegg denne høsten.

Vi har tenkt oss dette rammeopplegget for "Veterantrøffet":

Lørdag: 20 mål jakt på Vidars bane på Loftsrud.

" kveld: En gedigen skytterfest.

Søndag: En damerunde eller annen kortrunde på Ekeberg.

I tilfelle dårlig vær på søndag kan skytingen foregå i Ekeberghallen.

Eventuell klasseinndeling: Damer 50-60 år. Over 60 år.

Menn " "

Skulde det finnes veteraner av begge kjønn som finner at de ikke kan delta i skytingen er de allikevel hjertelig velkommen til arrangementet. For at vi kan få en oversikt over antall deltakere, ber vi om at de som er interessert skriver noen ord til undertegnede så snart dere har lest denne meldingen i "Buestikka".

Oslo Bueskytterkrets,
Rolf Karlsrud, sekr.,
Rugv. 28, O S L O 6

UTDRAG FRAFORBUNDSMELDING nr. 2.78NORDISK MESTERSKAP JAKT/FELT 1979.

I 1979 er det igjen vår tur til å arrangere Nordisk Mesterskap i jakt/felt-skyting, og i den anledning trenger vi en teknisk arrangør.

Til orientering skal det skytes én jaktrunde etter nordiske regler, samt FITA's jakt/felt-skyting. Arrangementet går over to dager.

Arrangementet burde kunne bli god PR for bueskyting, spesielt i det området det arrangeres. Søknad sendes NBF snarest mulig.

TRIM - MIDLER.

Til de klubber som i fjor høst ble tildelt TRIM-midler for å forberede forskjellige TRIM-aktiviteter i år, vil vi minne om rapporteringsfristen 1/8-78.

Disse rapporter skal danne grunnlaget for vår rapport til NIF vedrørende bruken av pengene, og har således betydning for eventuelle senere tildelinger fra NIF til TRIM-formål innen bueskytingen.

Rapportene bør bl.a. inneholde en oppsummering av hvordan de tildelte midler er benyttet, hvor ofte TRIM-aktivitetene foregår/foregikk, litt om oppslutningen og en vurdering av tiltaket.

Forøvrig er det fortsatt anledning til å søke om TRIM-midler til godkjente opplegg. Hittil har man bare fått godkjent TRIM i jakt og/eller felt-bane, men andre ideer for TRIM med bueskyting er hjertlig velkomne.

TRIM-oppleggene skal ta sikte på å aktivisere "sofa-slitere" (altså ikke etablerte bueskyttere) og være uforpliktende for deltakerne.

Tildelte midler kan benyttes til å sette istand en bane, til skyteutstyr for trim'erne, til annonsering av opplegget, til brosjyrer i forbindelse med aktiviteten o.l.

Tildeling av TRIM-midler medfører rapportplikt til NBF.

SETT IGANG - det gir økt PR for bueskytingen i området, og dermed økt medlemstilslutning.

STEVNERAPPORT/TK-RAPPORT.

For ordens skyld gjør vi her oppmerksom på det separat utsendte rundskriv til klubbene vedrørende overgangen til et felles skjema for stevne- og TK-rapport. Arrangører må kunne skaffe skjemaene tilveie på stevnestedet, slik at TK kan få utfylt sin del av skjemaet.

forts.

FORDELING AV REISESTØNAD TIL INNENDØRS-NM.

Det forelå søknad fra tre klubber, og tildelingen ble som følger:

Eid IL	5 skyttere	kr. 1000,-
Sverresborg BS	3 skyttere	kr. 600,-
Ålgård BK	3 skyttere	kr. 600,-

Pengene vil bli overført til klubbene.

NYE KLUBBER/ADRESSEFORANDRINGER.

Vi ønsker følgende nye klubber velkommen i vårt forbund:

HARSTAD HELSESPORTLAG v/Inger Krane Svendsen,
Steinvn, 43, 9400 Harstad.
IL STYRK - BOGESKYTTERGRUPPE v/Jan Skåden, 6875 Innvik.

Det bør også nevnes at Tromsø Helseportlag er ny siden Tinget, men denne klubben er allerede kommet med i adresselista.

Vi har fått nok et bueskytterutvalg, dennegang i Oppland Idr.kr.
Utvalgets adresse er:

Per Lillevold, Konglevn. 3 b, 2800 Gjøvik

Ellers har vi følgende endring til adresselista:
BERGEN BUESKYTTERE - all post til:
Rigmor Høgh, Ulsmågåsen 43, 5050 Nesttun.

Retting til Morten Bruno Larsens artikkel om BUESTIKKA i nr.5:
Her har det sneket seg inn en liten feil på side 3 -
"For øvrig viser erfaring at medlemskontingenten sjelden er justert i takt med inflasjonen.... " Og så skal det stå; i parentesen:"kr 40,- for 10 år siden tilsvarende ca. kr 80 i dag).

DEBATTEN FORTSETTERLANDSLAGSSTALLEN / NBF

Det ville være fristende å starte mitt innlegg med "lekkasje-problemer nå også i NBF", men det ville være å avspore debatten. Får heller konstatere at vi har et raskt og velinformert Forbund.

Morten Bruno Larsen er enig med meg i at bueskyting er en individuell idrett, men han mener at økonomien ikke tillater at hver skytter får sin personlige trener. Da må han ha misforstått mitt innlegg. Mitt hovedpoeng er at de trenere man idag disponerer i landslagsstallen må tilpasse sin instruksjon etter hver enkelt skytters forutsetninger, og ikke slik som nå at skytterne

må tilpasse sin stil til den treneren som tilfeldigvis instruerer han i øyeblikke. Det skaper bare forvirring og usikkerhet.

M.B.Larsen poengterer at det å tro på opplegget er en forutsetning for resultater. Det er jeg helt enig i, men man kan ikke lure sitt innerste jeg til å tro på en ting bare ved å undertegne en erklæring. Så liten innsikt i den menneskelige psyke har vel ingen idag. Den eneste måte å få dette til på er ved hjernevasking, en metode som vel ingen i Norge vil forsvare. Det er imidlertid en annen løsning, og her kommer jeg til poenget med mitt første innlegg. La den enkelte skytter få anledning til å reservere seg mot ting i opplegget som de på ingen måte kan akseptere uten at troen på opplegget reduseres. Dermed vil en få gode og lovende skyttere MED TRO PÅ SITT OPPLEGG, den viktigste forutsetning for et godt resultat.

Forbundsstyret kan vel ikke være så enfoldig å tro at de skyttere som har akseptert og underskrevet skriv av 27/1 77 automatisk tror på hele opplegget? Desto mindre når de vet at den minste reservasjon fører til utelukkelse fra disse samlinger og matching i utlandet. Man bør heller ikke tro på julenissen for å ha glede av hans gaver.

Tross tingets klare tale for at matching skal gjelde for skyttere som aspirerer til landslaget, måtte f.eks. Kai Svingen selv betale sin reise til Sverige for matching 21/5 78, mens 16 skyttere fra landslagsstallen kunne nyte godt av Forbundets midler på samme stevne. Det var for å hindre nettopp dette at tinget forandret på Forbundets ordlyd.

M.B.Larsen anbefaler at man tross uenighet respekterer hverandres oppfatninger og legger prestisjen på hylla. Det er jeg helt enig i. Men hvorfor virkeliggjør ikke Forbundet disse fornuftige ord i det praktiske arbeid? Et direkte spørsmål i denne sammenheng: Hvorfor ble ikke Kai Svingen forespurt eller uttatt til Spring Arrow i Sovjet? Prestisje, eller? Hans kvalifikasjoner som skytter burde det ikke være tvil om, heller ikke hans interesse for sporten.

MBL har ingen tiltro til mine "statistikker", men de viser i rene tall en tendens som en ikke bør lukke øynene for. Det tok Darrel Pace 4 år å bli toppskytter, italieneren Ferrari brukte mer enn 12 år poengterer MBL. Som det går fram av mitt forrige innlegg benyttet Pace seg av det samme treningsopplegg som jeg gjennom 7 år har vært talsmann for, så her bekrefter MBL mine teorier snarere enn det motsatte, dersom det var hensikten.

Det er fortsatt min mening at en debatt om landslagsstallen kan bære frukter, selv om MBL mener at taushet gir gull i denne sak.

Johannes Akkerhaugen

Svar til Johannes Akkerhaugen

Jeg har tidligere som redaktør ikke blandet meg direkte opp i diskusjonene i BUESTIKKA, men denne gang vil jeg, ved siden av å luften min mening om "saken", trekke fram noen momenter for kanskje å få avsluttet denne debatten - før den blir den rene føljetong.

Jeg har inntrykk av at denne diskusjonen om "landslagsstallen" er en parallell til tidligere års samtaleemner innen bueskytingen - jeg

sikter til bl.a. bare bow kontra ren instinktiv-diskusjonen for noen år tilbake og tab med ankringsplate-problematikken.

Når det gjelder den aktuelle diskusjonen, så er jeg redd det her er enkelte fundamentale misforståelser ute og går. Du skriver i foranstående brev, Johannes, om noe som jeg, selv som utenforstående til opplegget med "landslagsstallen", ikke kan la være å trekke fram og forsøke å belyse. Du setter det vel litt vel mye på spissen når du hevder at "skytteren må tilpasse sin stil til den treneren som tilfeldigvis instruerer ham i øyeblikket"? Tvert i mot er det trenerens soleklare oppgave å få fram det beste i skytteren (av stil og resultater) ut fra skytteren egne forutsetninger, stil og ambisjoner. Dette gjelder alle trenere i alle idretter, og selv om bueskyttere mange ganger kan virke som et merkelig folkeferd, tror du vel ikke så ille om oss bueskyttere?

Når det gjelder opplegget til "landslagsstallen", vil jeg forsøke å bringe videre hvilket inntrykk jeg personlig har.

- Det er en gruppe lovende bueskyttere (plukket ut av UK/arbeidsutvalget 77) som satser på å bli bedre. De er blitt tilbudt litt spesialbehandling i form av deltagelse i samlinger. Selv bør de jo også satse litt - utover det gjennomsnittsskytteren gjør.

Så vil jeg gå punktvis fram:

1. De er alle rutinerne skyttere hvis grunnlag, rent stilmessig, treningsmessig og ellers var lagt lenge før de ble innlemmet i "stallen".
2. De får, på samlinger, den assistanse de ønsker ved teknikk, utstøringsproblemer osv.
3. De deltar i tillegg i forelesninger om treningsmetodikk, psykologi osv., forelesninger jeg skulle ønske alle vi bueskyttere hadde adgang til.
4. De har, i gruppen, den foreløpige målsetning å bli tatt til Nordisk Mesterskap 1978 - og å gjøre det best mulig der. Ved siden av dette har hver enkelt sine individuelle, høyst personlige mål.

Mitt inntrykk, som ble forsterket under min tur til Värmland med gruppen, er at ingen på noen måte kan ta skade av dette opplegget. Det er svært demokratisk og fritt - det skulle ikke være noen fare for at skytterne skulle miste sin identitet.

Noe av det viktigste i all idrett - og som det legges vekt på i "stallen", er den gjensidige respekt mellom skytter og trener.

Angående skriv av 27/1-77, som du igjen nevner, så har jeg brakt på det rene at dette ikke er noen "ekteskapskontrakt". Skytterne underskrev simpelthen på at de ville delta i gruppen - d.v.s. stille opp på samlingene.

Det sattes såvidt mye i penger og frivillig arbeide på disse personene, at forbundsstyret og utdanningskonsulenten simpelthen ønsket å få en bekreftelse på at de virkelig ville følge opp. Og i dette kan ikke jeg se noe galt.

Så til de enklere problemene i foranstående brev:

1. Angående Alvenås-stevnet. Såvidt vitende hadde Kai Svingen ikke søkt NBF om økonomisk støtte til turen. Han stilte på stevnet på eget initiativ.
2. Angående "Spring Arrow". UK tok ut deltagerne til dette stevnet. De leverte, iflg. tingvedtak, forbundsstyret prioritert liste over skyttere. Listen inneholdt 7 navn. Svingen var av UK nominert som nummer 4.

Nummer 2 og 3 sa jatakk, etter at nummer 1 på listen, Johannes Akkerhaugen, takket nei.

3. Når det gjelder din mistro til "landslagsstallens" opplegg, så er jo saken ganske enkel. På linje med ca. 30 andre ble du forespurt om deltagelse. Såvidt jeg vet ble du invitert to ganger. Men enhver må jo ha lov til å si "nei takk", noe NBF respekterer.

Til slutt: Når det gjelder "lekkasjeproblemer" nå også i NBF", som du skriver, så er forklaringen meget enkel. Ditt forrige innlegg kom meg i hende et par dager etter at BUESTIKKA nr.4 var sendt til trykkeriet. På grunn av sitt innhold ble det nevnt på styremøte i NBF 5/4, og før at det ikke skulle trekke for lenge ut, sendte Morten Bruno Larsen et innlegg straks, som jeg tillot meg å sette inn i samme nummer. Derfor "lekkasjen".

Og med dette håper jeg vi kan sette sluttstrek for denne debatten i BUESTIKKA.

Med hilsen

Anne Kronen

Svar til Bent Kleppe i nr 5-78.

Ad "Fingerbeskytter med ankringsplate".

Jeg synes at FORBUNDSMELDING nr. 1 - 78 gir klar beskjed, i og med at Tinget, som er vårt høyeste organ, godkjente tab'en. Bakgrunnen for avgjørelsen Tinget tok burde være kjent gjennom all den diskusjon som har pågått, bl.a. her i BUESTIKKA, og skulle det likevel være tvil, vil saken også være å finne i Tingpapirene.

Imidlertid finner jeg det på sin plass å ta avstand fra Bent Kleppes ordbruk og de grove insinuasjoner han kommer med i 3. linje i sitt innlegg.

I forbindelse med "Legekort" er NBF som medlem av NIF pålagt å følge de regler og bestemmelser som gjelder vedrørende legekort. Det er alltid noen som vil prøve å finne smutthull i et lovverk, men meningen i angjeldende avsnitt i FORBUNDSMELDING nr. 1 - 78 burde være klar nok.

Anne Kronen

Ettersom BUESTIKKA ikke kommer ut i juli og august, benytter jeg sjansen nå til å ønske alle BUESTIKKA's lesere riktig god sommer!

Anne